

Monica Borrfors – "På Ren Svenska" – GAFCD-1074

Efter snart 25 år på jazzens barrikader är Monica Borrfors tryggt etablerad som en av våra främsta jazzsångerskor, känd och uppskattad både på hemmaplan och utomlands. Oftast har hon sjungit på det engelska språket, oftast har det handlat om vad vi brukar kalla The Great American Songbook. När Monica nu presenterar sitt första album "på ren svenska", har hon botaniserat i såväl den svenska jazz-och visfloran som den amerikanska populärmusiken, och även tillfogat några nyskrivna alster. Resultatet har blivit en cd som lyfter fram och understryker alla de egenskaper och förtjänster som blivit Monicas adelsmärken. Hennes ambition att vårda melodin, hennes distinkta textning, hennes förmåga att krypa under en text och presentera den så att varje stavelse känns äkta, hennes inlevelse och engagemang. Med sin mörka, varma röst och i en sympatisk inramning - pianisten Tommy Kotter, basisten Lars Danielsson, trummisen Anders Kjellberg och gästsolisterna Staffan Svensson på trumpet och Nils Landgren på trombon - formar det här sig till en inspirerande musikalisk resa, där maken Gösta Nilssons delikata arrangemang också spelar en avgörande roll.

Öppningsspåret *Jag var för ung* är en av de äldsta sångerna på det här albumet, introducerades redan 1934 av pianisten och kompositören Oscar Levant och textförfattaren Ed Heyman som *Blame it on my youth*. Bob Crosby - yngre bror till Bing - gjorde en av de första inspelningarna tillsammans med bröderna Dorseys orkester, men den bitterljuva balladen blev snabbt en standard och har sjungits in av många artister under årens lopp. Monica Borrfors svarar själv för den fina, svenska texten om obesvarad kärlek och Nils Landgren och hans meditativa trombon har också en framträdande roll på det här spåret.

Den nyligen bortgångne Olle Adolphson (1934-2004) var en av våra stora vispoeter och dessutom en verkligt folkjär trubadur. På det här albumet är han representerad med två visor, av vilka *Vad tänker han på* är den kanske minst kända. En vardagsnära text, som Monica kramar det mesta möjliga ur och med Staffan Svenssons lyriska trumpet som extra bränsle.

Norska jazzsångerskan Rebekka Bakken har skrivit *Farväl*, som fått svensk text av Monica Borrfors och Nils Landgren gemensamt. En hudnära ballad, där Lars Danielsson byter basen mot cellon för ett soloinslag.

Ensamma balladen har trumpetaren Bengt Ernyrd och Mats Nörklint som upphovsmän. En tankeväckande sång om pressen att svara upp mot alla krav, där Staffan Svensson svävar ut i ett upprymt trumpetsolo efter Monicas vokalinsets.

Den alltför tidigt bortgångna Barbro Hörberg (1932-76) kreerade 1972 *Med ögon känsliga för grönt* tillsammans med pianisten och TV-favoriten Nisse Hansén. En ljuvlig visa, som svenska folket verkligen tagit till sitt hjärta, och som Monica Borrfors tolkar ömt och varsamt.

Emelie dök först upp i filmen *Krig och fred eller Förste man på Omaha Beach* 1964. Kompositören Johnny Mandel började sin karriär med att skriva för storband som Count Basie och Woody Herman, men övergick senare till den mera lukrativa sysslan att komponera film- och TV-musik. *Emily* är en av hans vackraste ballader, Monica närmar sig känsligt Anders Byströms varmhjärtade text, ackompanjerad av Tommy Kotters behärskade piano.

Monica Borrfors pianospelande make Gösta Nilsson har komponerat *Ensamseglaren*, medan texten är av Monica själv. En tilltalande melodi med en omisskännlig doft av svensk skärgårdssommar. Här medverkar även Nils Landgren med ett svängigt trombon-solo.

Sommarregn heter en vacker liten visa med en naturlyrisk text, som passar Monicas röst och framtoning perfekt. Upphovsman, eller rättare sagt -kvinna, är Åsa Billme, som också svarat för den uppmärksammade föreställningen *Cornelis i våra hjärtan*.

Monica Borrfors – "På Ren Svenska" – GAFCD-1074

Lush life är en av de verkligt stora jazzballader, som många framstående solister gått i närkamp med. Billy Strayhorn var jazzgiganten Duke Ellingtons mest betrodde medarbetare och skrev många av orkesterns odödliga hits, men frågan är ändå om inte *Lush life* är hans definitiva mästarprov. I Anders Byströms vardagsnära text har den blivit *Blasé som jag*, en berättelse om sviken kärlek, varsamt tolkad av Monica Borrfors och med ett svalt, lyriskt trumpetinpass av Staffan Svensson.

Gunnar Svenssons *En valsfan* med ord av Hasseåtage skrevs för den svenska melodifestivalen 1967, där den framfördes av Östen Warnerbring. Tävlningen blev en stor framgång för Östen, som vann med *Som en dröm*, medan *En valsfan* hamnade på andra plats (trots att Margaretha Krook inte fick medverka med inpasset "men det här är väl ingen vals?!" till upphovsmännens stora besvikelse). Här föreligger den i en lätt uppsluppen version.

Fransmannen Michel Legrand fick en Oscar för musiken till långfilmen *Sommaren '42 finns i varje mans liv*, där *The summer knows* utgjorde det musikaliska ledmotivet. En ljuvlig ballad som i Monica Borrfors svenska text blivit *En sommar vet*. Hennes sånginsats är inte mindre briljant och den här cd:ns producent Nils Landgren plockar återigen fram sin trombon för några välformulerade solotakter.

Richard Rodgers & Lorenz Hart är ett av den amerikanska populärmusikens allra största sångskrivarteam, ansvariga för en lång rad Broadway-succé. *Spring is here* är således en välkänd melodi från en musical med samma namn, som hade premiär redan 1929. Sitt stora genombrott fick den här melodin dock nio år senare i en annan Broadway-föreställning, *I married an angel*. *Vår igen* heter det här slitstarka örhänget i Monicas blågula version, som förutom hennes säkra vokalinsats även lyfter fram Lars Danielssons bas i en soloroll.

Cd:ns andra Olle Adolphson-visa är också en av hans mest älskade, den folkvisebetonde *Nu har jag fått den jag vill ha*. Den poetiska texten tolkas inlevelsefullt av Monica Borrfors och Tommy Kotters varsamma pianosolo understryker den skira stämningen.

Vilse igen är en annan smeksam ballad, som i original heter *Detour ahead*. En sen fyrtioalshit, som ursprungligen lanserades av gruppen Soft Winds - gitarristen Herb Ellis, pianisten och sångaren Lou Carter och basisten John Frigo - vilka också står som uphovsmän till *Detour ahead*. Mary Ann McCall hade en smärre hit med den här låten tillsammans med Woody Hermans orkester liksom Billie Holiday. Monica sjunger Anders Byströms svenska text lågmält och intimt, ett omdöme som också gäller Staffan Svenssons trumpet.

Som bonusspår presenterar Nils Landgren sin egen *Olu*. Ett suggestivt, förtäta stycke musik, där Nils trombon spelar huvudrollen, men som också rymmer litet känslfullt sång av Monica Borrfors till egen text.

CHRISTER BORG